

koval ho ako zločin ťažkého poškodenia na tele podľa §§ 306 — prvý prípad, 307 odst. II. tr. zák. a vymeral obžalovanému nový trest.

Z d ô v o d o v :

Tým, čo zmätočná sťažnosť uplatňuje jako dôvod zmätku podľa § 29 č. 6 por. nov. pre rozpor medzi kladnou odpoveďou porotcov na 2. otázku (skutkovú) a zápornou odpoveďou na 8. otázku (právnú), bol vo skutočnosti uplatňovaný nie tento formálny dôvod zmätku, lež vecný dôvod zmätku podľa § 385 č. 1 b) tr. p., ktorý bol tiež ešte osobitne uplatňovaný na inom mieste prevedenia zmätočnej sťažnosti; o dôvode zmätku podľa § 29 č. 6 por. nov. môže byť reč len vtedy, keď výrok porotcov nemožno preskúmať, toto však nemá miesta, pokiaľ ide o rozpor v odpovediach porotcov tam, kde podľa tvrdení obhajoby právny záver porotcov, vyjadrený v odpovedi na právnú otázku, nie je odôvodnený skutočnosťami, zistenými v odpovedi na dotýčnú skutkovú otázku. Právne závery porotcov je povolaný preskúmať najvyšší súd s hľadiska vecných dôvodov zmätku a preto nelze v takomto prípade hovoriť o formálnom dôvode zmätku, ktorý by musel viesť ku zrušeniu rozsudku a odkázaniu trestného prípadu na nové pojednávanie pred súdom prvej stolice. Avšak pokiaľ zmätočná sťažnosť v tomto smysle uplatňuje dôvod zmätku podľa § 385 č. 1 b) tr. p., namietajúc, že mylne bolo vyslovené, že čin nebol spáchaný v silnom rozčúlení, a že čin mylne nebol kvalifikovaný aj podľa § 307 odst. 2 tr. zák., nelze jej odopreť oprávnenie.

Čís. 4448.

Pri výmere súhrnného trestu je dbať predpisu § 22 odst. 2 tr. zák., že najdlhšia doba dočasného trestu káznice činí 15 rokov.

Rozh. z 31. augusta 1932, Zm IV 414/32.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti J. J. pre zločin lúpeže, v ktorej krajský súd v Košiciach rozsudkom z 31. mája 1932 vymeral súhrnný trest, na zmätočnú sťažnosť verejného žalobcu vo verejnom zasadnutí senátu vyniesol rozsudok, ktorým, vyhovujúc zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu čo do doby vymeraného súhrnného trestu a určil ju pätnásti rokmi káznice.

Z d ô v o d o v :

Zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu nelze odopreť oprávnenie. Krajský súd vymeral odsúdenému J. J. v smysle §§ 517 a 518 tr. p. súhrnný trest, a to: a) na základe svojho rozsudku z 16. októbra 1931, ktorým bol stanovený súhrnný trest v trvaní 15 rokov káznice, b) na základe svojho rozsudku z 9. októbra 1930, čiže rozsudku vrchného súdu v Košiciach z 8. mája 1931, ktorým bol obžalovaný odsúdený na 2 roky žalára.

Namiesto týchto trestov na slobode krajský súd uložil odsúdenému trest káznice v trvaní 16 rokov. Tento výrok o výmere súhrnného trestu je zmätočný v smysle predposledného odstavca § 518 tr. p., lebo krajský súd prestúpil trestnú sadzbu. Podľa § 22 tr. zák. na určitý čas uložený trest káznice môže činiť najviac 15 rokov. Výnimky od tejto zásady pripúšťa na pr. ustanovenie § 36 zák. čl. XXXVII:1888 a trestné sadzby zák. č. 50 z r. 1923 Sb. z. a n. a zák. z 27. mája 1885 č. 134 r. z., ktoré však v tomto prípade neprichádzajú do úvahy. Preto bolo vyhovieť zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, zrušiť napadnutý výrok v smysle 1. odst. § 33. por. nov. a vymerať súhrnný trest v trvaní 15 rokov káznice.

Čís. 4449.

Přítomnost obžalovaného při hlavním odvolacím líčení, nejsou-li splněny podmínky stanovené § 1 zák. č. 8/24 Sb. z. a n., je nutná pod zmatečností jen v případech podle §§ 414, 423 odst. 5 tr. ř. a podle § 23 zák. čl. XXXIV:1897.

(Rozh. z 2. září 1932, Zm IV. 156/32.)

Nejvyšší soud v trestní věci proti V. D., obžalovanému ze zločinu krádeže a j., po veřejném líčení o zmateční stížnosti obžalovaného zmateční stížnost zamítl.

Z d ů v o d ů :

Zmateční stížností včas podanou a písemně odůvodněnou uplatňuje obžalovaný důvod zmatečnosti podle § 384 č. 6 tr. ř. proto, že odvolací soud provedl hlavní odvolací líčení v jeho nepřítomnosti, ač jeho zvolený obhájce navrhl, aby hlavní líčení bylo odročeno, poněvadž se obžalovaný pro nemoc nemohl k soudu dostavit; dále věcný důvod zmatečnosti podle § 385 č. 2 tr. ř. proto, že nebyl obžalovanému povolen podmíněný odklad výkonu trestu. Formální důvod zmatečnosti podle § 384 č. 6 tr. ř. jest tu podle zákona tehdy, když se hlavní líčení koná v nepřítomnosti osoby, jejíž přítomnost prohlašuje zákon za nezbytnou. Přítomnost obžalovaného při hlavním odvolacím líčení jest však nutná, nejsou-li splněny podmínky stanovené zákonem č. 8/1924 Sb. z. a n. — jen v případech § 414 tr. ř., jsou-li vrchním soudem při líčení prováděny důkazy, dále podle 5. odst. § 423 tr. ř., má-li býti změněn v neprospěch obžalovaného rozsudek zprošťující, a posléze podle § 23 zák. čl. XXXIV:1897, přezkoumává-li vrchní soud rozsudek, uloží-li trest na svobodě na doživotně nebo déle 10 roků, k odvolání, které se neopírá jen o důvod zmatečnosti. Poněvadž v souzené věci nešlo o žádný z uvedených případů, není v tom, že odvolací soud provedl hlavní líčení v nepřítomnosti obžalovaného, vytýkaného důvodu zmatečnosti. Pokud by však vytýkaná vada mohla býti podřaděna pod důvod zmatečnosti podle 9. bodu § 384 tr. ř., byla by i v tom směru zmateční stížnost bezpodstatná, neboť obhájce navrhuje odročení odvola-